

زندگی نامه زنان صحابیه

حرف (آ)

قسمت 3

ارده دختر حارت ثقی

ارده دختر حارت بن کلده ثقی را صاحب کتاب الاصابه زوجه غزوان بن عتبه گفته و آورده است: زمانیکه غزوان بن عتبه امیر بصره بود ارده دختر حارت ثقی زوجه اش نیز بهمراه او بود و ارده برادرش ابو بکره و همچنین برادران مادری خود نافع و زیاد را به بصره آورد.

در حالیکه صاحب تاریخ طبری از قول مدائی^۱ می گوید: وی زن شبل بن معبد بجلی بوده و خواهرش صفیه زوجه غزوان بن عتبه می باشد و نامبرده خواهر

^۱ مدائی: علی بن محمد بن عبدالله بن ابی سیف مکنی به ابوالحسن و معروف به حافظ ابوالحسن مدائی مولای سمره بن حبیب و اصلش از بصره می باشد وی در اول به مدائی سکونت اختیار کرد و بعد به بغداد نقل مکان نمود و همیشه در آن شهر بود تا وفات یافت.

نامبرده در سال ۱۳۵ هجری قمری در بصره متولد گردید و در سال ۲۲۵ هجری قمری در بغداد وفات یافت.

مدائی مورخی کثیر التصیف است و این ندیم تالیفات او را در حدود دو صد جلد کتاب گفته است که در باره سیرت رسول الله(ص)، اخبارنسا، تاریخ خلفا، تاریخ وقایع جنگها، فتوحات، تاریخ شعراء و تاریخ شهرها نوشته شده است. یاقوت در معجم الادبا و ابن اثیرجزری در تاریخ کامل بعضی از کتب او را جنین ذکر کرده اند که عبارت است از: اخبار آل ابی العاص، اخبار این ابی عتبیق، اخبار این جارود، اخبار این سیرین، اخبار ابی اسود دوئلی، اخبار ابی طالب و بنیه(پسران او)، اخبار ابی العیض، اخبار ارمینیه، اخبار اسماعیل بن هیار، اخبار الاوائل، اخبار یاس بن معاویه، اخبار پسر بن مروان بن حکم، اخبار بنا کعبه، اخبار بنی ناجه، اخبار بویه بن المفرس، اخبار البيوتات، اخبار ثغرالهند، اخبار ثقیف، اخبار حجاج، اخبار حسن بن زید، اخبار الحمقاء، اخبار حنائی برحمی، اخبار الحیوان، اخبار خالد بن صفوان، اخبار خوارج، اخبار الخیل، اخبار الدولت العباسیه، اخبار رقیه بن مصطفیه، اخبار الری و امرالعلوی، اخبار زابلستان، اخبار زیاد بن ابیه، اخبار زیاد بن عمرالاشرف، اخبار الشعرا، اخبار طبرستان، اخبار عاص بن امیه، اخبار عباد بن حسین، اخبار عباس، اخبار عبدالله بن عباس، اخبار بن کریز، اخبار عبدالله بن عامر حضرمی، اخبار عبدالله بن سمره، اخبار علی بن عبدالله بن عباس، اخبار عمان و فتوح مصر، اخبار العماز، اخبار عمرو بن زیر، اخبار عمرو بن سعید بن عاص، اخبار عمرو بن عاص، اخبار عمرو بن عبدالله بن معمر بن مثنی، اخبار الغرما، اخبار الفاطمیات، اخبار فرزدق، اخبار قضات بصره، اخبار قضات مدینه، اخبار قلاع، اخبار کرمان، اخبار متفقین، اخبار متملین، اخبار متینین، اخبار مختضرین، اخبار محمد بن عبدالله بن عباس، اخبار المدینه و جلالها و اودیتها، اخبار مر جراحته، اخبار مسلم بن قبیله و روح بن حاتم، اخبار مسمومین، اخبار مسورو بن عمرو بن عباد، اخبار مفتریات، اخبار مغثیریات، اخبار مقطعتات و مתרیات، اخبار مکه، اخبار متفقین، اخبار المنفرات، اخبار مژدهین والمستهزئین للنبی(ص)، اخبار النبی، اخبار النجاشی، اخبار نصر بن سیار، اخبار یحیی بن عبدالله بن حرث، ادب الاخوان، ازوج النبی(ص)، اسباب النزول، الاستعداء على الشعرا، اسماء من قتل من الطالبین، الاسماء الکنی، اشراف عبدالقیس، اصلاح المال، اموال النبی(ص) اقطاع النبی(ص)، امهات النبی(ص)، تسمیه الخلفاء و کنایهم و اعمار هم، تفضیل الشعرا، بعضهم علی بعض، جوابات ربیعه، جوابات القریش، جوابات مصر، جوابات الموالی، جوابات الیمن، حلی الخلفاء، خبر الافق، خبر اصحاب کهف، خبر البصره، خبر حاکم(حاکم) بن عاص، خبر خزانه، خبر ساریه، خبر عمران بن خطاب(خطاب)، خطب علی بن ابی طالب، خطب واصل، خلاف عبدالجبار الازدی و مقتله، فتح الایله، فتح برffe، فتح سهول، فتح کرمان، فتوح اهواز، فتوح جرجان و طبرستان، فتوح الجزیره، فتوح الحیره، فتوح خراسان، فتوح ری، فتوح سجستان، فتوح شام، فتوح عراق، فتوح فارس، فتح شهرک، فتح مکران، فتوح السامی، فتوح مصر، فتوح النبی(ص)، فضائل جعفر بن ابیطالب، فضائل الحرت بن عبدالمطلب الهاشمی،

مادری ابوبکر، نافع و زیاد بن ابو سفیان بوده که مادر ایشان مولای حارث بن کلده بوده است و بلاذری او را در شمار زنان صحابیه آورده زیرا می گوید که تا حجۃ الوداع تمامی مردم قریش و ثقیف ایمان آورده و مسلمان شدند.

الاصابه صفحه ۱۶۲۹
حیاة الصحابیات صفحه ۹
تاریخ طبری جلد پنجم صفحه ۱۷۷۴

ارنب دختر عفیف

ارنب دختر عفیف بن ابی العاص بن عبدشمس و مادرش نابغه مادر عمرو بن العاص بوده و عمرو بن العاص برادر مادری او می باشد از وی زبیر بن بکار^۱ و بعداً طبری یاد آوری نموده اند.

فضائل قریش، فضائل محمد بن حنفیه، قصیده خالد بن یزید فی ملوک والاحادیث، قصیده عبدالله بن اسحاق بن فضل، کتاب الایات التی جوابه‌کلام، کتاب الاشربه، کتاب الالکله، کتاب البخل، کتاب التعازی، کتاب الجمل، کتاب الجواهر، کتاب الحرہ واقم، کتاب الخاتم والرسل، کتاب آیات النبی، کتاب امرالبحرين، کتاب الجیران، کتاب الحجه ابی بکر صدیق، کتاب خبر ضبابی بن حرث برمجی، کتاب خطب النبی(ص)، کتاب الخیل، کتاب دعاالنبوی(ص)، کتاب ذم الحسد، کتاب الربذه و مقتل الحبیش، کتاب الرده، کتاب الرساله الى ابن ابی داود، کتاب رسائل النبی، کتاب السرایا، کتاب الصداق، کتاب الصفة النبوی(ص) کتاب صلح النبوی(ص)، کتاب ضرب الدرام و الصرف، کتاب عبدالله بن جعفر، کتاب عبدالله بن معاوية بن جعفر، کتاب ضعفاً من الرجال الحديث، کتاب العلل فی الحديث، کتاب عمال النبوی(ص)، کتاب عهودالنبوی(ص)، کتاب الغارات، کتاب الفیافة والزجر والفال، کتاب کتب النبوی(ص) الی الملوک، کتاب ما نهی عنہ النبوی(ص)، کتاب المدلسین، کتاب مختصر الخوارج، کتاب المراعی والجراد والکور والطساسبیج، کتاب المروه، کتاب المسند بعله فی الحديث، کتاب المغازی، کتاب المفاخره اهل البصره والکوفه، کتاب المفاخره العرب والعلم، کتاب مقتل ابن هبیره، کتاب مناقضات الشعرا و اخبار النساء، کتاب المناکح، کتاب مناکح زیاد و ولده و ادعا، کتاب المقینات، کتاب من استحبب دعوته، کتاب من افترض من الاعراب فی الديوان، کتاب من بلغه موت رجل فتمثیل بشعر، کتاب من تزوج مجوسیه، کتاب من تزوج من النساءالخلفاء، کتاب من تسمی باسم ابیه، کتاب من تسمی باسم امه، کتاب من تشبیه من النساء بالرجال، کتاب من تمثل بشعر فی مرضه، کتاب من جمع الاختین و من تزوج ابنه امراهه، کتاب من شکت زوجها و شکاهما، کتاب من فضل الاعراب علی الحضریات، کتاب من قال شعرا علی البیهه، کتاب من قال شعرا و اجیب فی الكلام، کتاب من قال فی الحکومه من الشعرا، کتاب من قال الشعرا فی الاوبد، کتاب من قتل عنها زوجها، کتاب من کتب له النبوی(ص) کتاباً و اماناً، کتاب المتنزويات من قریش، کتاب من کره مناکحته، کتاب من نسبة الى امه، کتاب من ندمه علی المدیح و ندمه علی الھجا، کتاب من نسبة الى امه من الشعرا، کتاب من وصف امراته فاحسن، کتاب موادعه النبویه، کتاب من وقهه علی قبر فتمثیل بشعر، کتاب من هاون او غزا، کتاب مهاجات عبدالرحمن بن حسان والنچاشی، کتاب النوادر ، کتاب نسب قریش و اخبارها، کتاب النوادر قتبیه بن مسلم، کتاب النهروان، کتاب الوفود، کتاب الولائم، کتاب من جمع اکثر من اربع نسا، کتاب من هجاها زوجها، کتاب النواکح، کتاب ولایت اسد بن عبدالله، کتاب هجا حسان لقریش، کتاب مقتل عمرو بن سعید بن العاص و کتاب یوم سنبل.

^۱ زبیر بن بکار اسدی مدنی: زبیر بن بکار بن عبدالله بن مصعب بن ثابت بن عبدالله بن زبیر بن عوام اسدی مدنی مکنی به ابو عبدالله قرشی زبیری قاضی مکه و از علماء، مورخین و نویسنده‌گان و اگاهه به انساب عرب بوده و از ابن عینه و عبدالله بن نافع و ابی ضمره و عبدالحمید بن ابی داود و نظر بن شمیل و عمومیش مصعب زبیری و ابراهیم بن منذر حرامی و جماعتی دیگر حدیث روایت نموده و از او ابن ماجه و نواسه اش جعفر بن مصعب بن زبیر بن بکار و ابو حاتم و حرمی بن ابی العلا و ابن صاعد و بغوی و ابن ناجیه و احمد بن سلیمان طوسی و اسماعیل بن عباس و راق و دیگران روایت نموده اند.

دار قطنی او ثقہ گفته و خطیب می گوید: وی مردی ثقہ، ثابت قدم، علم به نسب، اگاه به اخبار متقدمین و دانسته به مسائل کذشته بود.

ارنب مدنیه مغنية

ابن حجر عسقلانی صاحب کتاب الاصابه می گوید: در جز سوم از کتاب امالی^۱ محاملی^۲ روایتی را از اصفهانیین دیدم که از طریق ابن جریج ۳ از ابوالاصبع،

نامبرده در سال ۱۷۲ هجری قمری در مدینه متولد گردید و بنا به گفته سلیمان طوسی در ذی القعده سال ۲۵۷ هجری قمری به سن ۷۴ سالگی در مکه وفات یافت و در آن شهر دفن گردید و پسرش مصعب بر او نماز جنازه خواند و موالفات او عبارت اند از: اخبار ابن الدینیه، اخبار ابن میاده، اخبار عمر بن ابی ربیعه، اخبار ابن هرمہ، اخبار ابی دغیل، اخبار ابی السانه، اخبار حسان، اخبار جمیل، اخبار نصیب، اخبار الاچوص، اخبار اشعت، اخبار امیه، اخبار توبه و لیلی، اخبار حاتم، اخبار عبد الرحمن بن حسان، اخبار عبدالله بن قیس الرقیقات، اخبار العرب و ایامها، اخبار العرجی، اخبار عمرو بن ابی اشعت، اخبار القاری، اخبار کثیر، اخبار المجنون، اخبار عباده، اخبار هدب، اغاره کثیر علی الشعرا، انساب قریش، کتاب الاختلاف، کتاب الاوس والخرج، کتاب العقیق و اخباره، کتاب النحل، مراج النبی(ص)، موقفیات فی الحديث، نوادر اخبار النسب، نوادر المدینین، وفادالنعمان و کتاب الموقفیات که اخیر الذکر مجموعه ایست از نوادر تاریخی مشتمل بر نوزده جز و آنرا بنام موفق فرزند متولک خلیفه عباسی که عهده دار تعلیم و تربیت او بود تالیف کرد.

کشف الطنون حاجی خلیفه جلد پنجم صفحه ۳۰۶

تهذیب التهذیب ابن حجر عسقلانی جلد دوم صفحه ۱۸۹

لغت نامه دهخدا جلد هشتم صفحه ۱۲۷۱۴

^۱ امالی: امالی جمع املا است و آن در اصطلاح کتاب مجموعه ای را کویند که عالم و دانشمندی در وسط می ایستاده و شاگردانش در گردآگرد او جمع می شدند قلم و کاغذ بدست می گرفتند و هر آنچه را استاد تقریر می کرد و خداوند(ج) برایش از علم بخشیده بود می گفت و شاگردانش می نویشتند و بعد آن مجموعه را جمع می کردند و آنرا امالی می نامیدند در بین علمای گذشته اعم از فقهاء و حدیثین اهل علوم عربیه و دیگران چندین امالی موجود است مثلا امالی ابن حاجب که نویسنده آن عثمان بن عمر مکنی به ابو عمرو مالکی است، امالی ابن حجر که نویسنده آن ابن حجر عسقلانی است، امالی ابن حسین که نویسنده آن هبت الله بن محمد بن عبدالواحد است، امالی ابن درید که نویسنده آن محمد بن ابوبکر لغوی است، امالی ابن شجری که نویسنده آن هبت الله بن علی است و تعداد زیادی کتب دیگر به این نام که از تفصیل آن می گذریم.

کشف الطنون حاجی خلیفه جلد اول صفحه ۱۸۰ و ۱۸۱

^۲ حسین بن اسماعیل محاملی قاضی: حسین بن اسماعیل بن محمد ضبی قاضی مکنی به ابو عبدالله محاملی بغدادی از حدیثین تقه صادق و پرهیزگار بود وی در سال ۲۳۵ هجری قمری متولد گردید و به سال ۳۳۰ هجری قمری درگذشت او را کتابی بنام سنن در فقه است و نیز کتابی بنام محاسبات در حدیث دارد.

کشف الطنون حاجی خلیفه جلد پنجم صفحه ۲۵۱

لغت نامه دهخدا جلد سیزدهم صفحه ۲۰۳۵۵

^۳ ابن جریج ابو خالد عبدالملک بن عبدالعزیز بن جریج متولد سال ۸۰ هجری قمری و متوفی سال ۱۴۹ یا ۱۵۱ هجری قمری است وی از علمای مشهور صدر اول بوده و اصلاحی غیر عرب و از موالی بنی امیه می باشد محل تولد او مکه مکرمه بوده و در همانجا نیز پرورش یافته است و سفری نیز به عراق کرده و به خدمت منصور خلیفه عباسی رسیده است.

گویند اول کسی است از مسلمانان که تصنیف کتاب کرد و سپس دیگران بدو اقتدا کردند و به قول دیگر اولین مصنف اسلام ابو رافع کاتب امیر المؤمنین حضرت علی(رض) بوده است.

لغت نامه دهخدا جلد اول صفحه ۳۴۶ به نقل از نجاشی و ابن خلکان

^۴ ابوالاصبع موسوم به سنیس یکی از حدیثین است.

لغت نامه دهخدا جلد اول صفحه ۴۱۳

روایت گردیده است که جمیله مغزیه او را خبر داده که از جابر بن عبد الله در باره غنا(نوازنده گی و آواز خوانی) سوال کردم.

جابر بن عبد الله گفت: به نکاح گرفته بود کسی از انصار زنی از نزدیکان ام المؤمنین عایشه(رض) را و عایشه(رض) را دعوت کرده بود به قبا.

پیامبر اسلام برای عایشه(رض) گفتند: (اهدیت عروسک؟) آیا همراهی می کنی عروس خود را؟

عایشه(رض) گفت: بله.

پیامبر اسلام (ص) فرمودند: (فارسلت معها بغا، فان الانصار يحبونه؟) آیا به همراه اش نوازنده فرستادی، زیرا انصار نوازنده گی را دوست دارند؟

عایشه(رض) گفت: نه.

پیامبر اسلام(ص) فرمودند: (فادرکیها بارنب) ارنب را پیدا کنید و بفرستید. ارنب زنی بود که در مدینه آوازخوانی و نوازنده گی می کرد.

الاصابه صفحه ١٦٢
حياة الصحابة صفحه ٩٤

اروی دختر انیس

اروی دختر انیس را ترمذی^۱ ذکر کرده و در کتاب التجرید نیز از وی نام برده شده و دار قطنه در کتاب العلل از طریق عثمان بن یمان^۱ آورده است که میگوید:

^۱ محمد بن عیسی ترمذی: محمد بن عیسی بن سوره بن موسی بن ضحاک سلمی مکنی به ابو عیسی ضریر بوغی و مشهور به ترمذی بوده و نامبرده امام، حافظ و محدث معروف و صاحب جامع الصحيح یکی از کتب ششگانه حدیث می باشد و آنرا در نهایت دقت تصنیف نموده چنانکه بدو مثل زندن.

وی در شهر های مختلف خراسان، عراق و حجاز گردش کرد و از مردم زیادی حدیث شنید ترمذی از ابو حامد احمد بن عبده بن داود مروی تاجر، هیثم بن کلیب شامي، محمد بن نصر بن سهیل بزدوي، عبد بن محمد بن مروزی، احمد بن یوسف نسفی، ابو حارث اسد بن حمدویه، داود بن نصر بن سهیل بزدوي، عبد بن محمد بن محمود نسفی، محمود بن نمير و پسرش محمد بن محمود، محمد بن مکی بن فوج(نوح)، ابو جعفر محمد بن سفیان بن نضر نسفیون، محمد بن منذر بن سعید هروی و دیگران حدیث شنیده است وی شاگرد محمد بن اسماعیل بخاری بوده و در نزد او و بعضی از شیوخ او تلمذ کرده است.

حاکم ابو احمد می گوید: از عمران بن علان شنیدم که می گفت: محمد بن اسماعیل بخاری وفات نمود و از خود کسی را در خراسان مثل ابو عیسی ترمذی در علم و پرهیزگاری باقی نگذاشت و ابن حبان می گوید: وی از جمله ثقات بوده و کسی است که احادیث را جمع کرد و تصنیف نمود و حفظ کرد و تعلیم داد ترمذی در قریه بوغ ناحیه ترمذ در ماورانه متولد گردید و در سیزدهم ربیع سال ٧٩ هجری قمری در همان زادگاهش قریه بوغ ترمذ وفات یافت. از وی علاوتاً کتابهای الرباعیات فی الحديث، شمائل النبی(ص)، کتاب التاریخ و کتاب العلل فی الحديث باقی مانده است.

شنیدم از ابوالمقدم هشام بن زیاد^۲ و از هشام بن عروه^۳ و او از پدرش و او از اروی دختر انیس و حدیثی را در مورد وضع ذکر کرده است.

کشف الطنوون حاجی خلیفه جلد ششم صفحه ۱۷
تهذیب التهذیب ابن حجر عسقلانی جلد ششم صفحه ۲۳۱
لغت نامه دهخدا جلد پنجم صفحه ۶۶۶۹

^۱ عثمان بن یمان حدانی لولوی: عثمان بن یمان بن هارون حدانی مکنی به ابو محمد لولوی بوده و اصل وی از هرات می باشد که در مکه سکونت اختیار نموده است.
نامبرده از حفص بن سلیمان غاضری مقری، ربیعه بن صالح، ثوری، عبدالله بن مومل، موسی بن علی بن رباح دیگران حدیث روایت نموده و از او محمد بن عباد مکی محمود بن غیلان، علی بن نصر جهضمی، احمد بن دورقی، احمد بن نصر نیشابوری، سعید بن یعقوب تالقانی، محمد بن ادريس وراق حبیدی، بکر بن خلف، عبدالله بن شیبی، ابو یحیی بن ابو میسره و دیگران روایت نموده اند.
این حبان او را در شمار ثقات آورده و می گوید: کاهی خطأ نیز می کرده است.
نسائی یک حدیث از وی روایت نموده است.

تهذیب التهذیب ابن حجر عسقلانی جلد چهارم صفحه ۱۰۱

^۲ هشام بن زیاد قرشی: هشام بن زیاد بن ابی زید قرشی مکنی به ابوالمقدم بن ابی هشام مدنی مولای عثمان بوده و از پدرش و مادرش و برادرش ولید و نیز از حسن بصری و ابی صالح و عمر بن عبدالعزیز و محمد بن کعب قرطی و موسی بن انس بن مالک و هشام بن عروه و دیگران حدیث روایت نموده و از او وکیع و زید بن حباب و این مبارک و عباد بن عباد مهلبی و نضر بن شمیل و ابوبکر حنفی و یزید بن هارون و مسلم بن ابراهیم و سفیان بن فروخ و دیگران روایت نموده اند اما اکثر محدثین او را ضعیف دانسته و احادیث او را غیر قابل اعتقاد گفته اند.

تهذیب التهذیب ابن حجر عسقلانی جلد ششم صفحه ۲۸

^۳ هشام بن عروه قرشی اسدی: هشام بن عروه بن زبیر بن عوام قرشی اسدی مکنی به ابوالمنذر و بقول بعضی ابو عبدالله بوده از جمله تابعین و از علمای مدینه و بزرگان اهل حدیث می باشد وی عبدالله بن عمر(رض) را دیده و موصوف سرش را دست کشیده و برای او دعای خیر کرده است همچنین سهل بن سعد، جابر و انس را نیز ملاقات نموده است.

نامبرده از پدرش و عمویش عبدالله بن زبیر و برادرانش عبدالله و عثمان و پسر عمویش عباد بن عبدالله بن زبیر و نواسه عمویش یحیی بن عباد و نواسه عموی دیگرش عباد بن حمزه بن عبدالله بن زبیر و همسرش فاطمه دختر منذر بن زبیر و همچنین عمرو بن خزیمه و عوف بن حارث بن طفیل و ابی سلمه بن عبدالرحمن و این منکر و وهب بن کیسان و صالح بن ابی صالح سمان و عبدالله بن حزم و عبدالله بن سعد و محمد بن ابراهیم بن حارث تیمی و محمد بن علی بن عبدالله و دیگران حدیث روایت نموده و از او ایوب سختیانی(گرچه قبل از او وفات یافته است) و عبدالله بن عمر و عمر و این جریج و این اسحاق و این عجلان و هشام بن حسان و یونس بن یزید ایلی و شعبه و عمرو بن حارث و لیث بن سعد و فلیح بن سلیمان و محمد بن جعفر بن ابی کثیر یحیی بن عبدالله بن سلام و یحیی بن زکریا غسانی و مالک بن انس و زائد و هردو سفیان و هر دو حمام و مهدی بن میمون و اسرائیل و حفص بن میسره و اسامه بن حفص بن غیاث و حبیب معلم و جریر بن عبدالمحمد و حمید بن عبد الرحمن و زهیر بن معاویه و زهیر بن محمد تیمی و سعید بن سلمه بن ابی حسام و روح بن قاسم و سعید بن عبدالله بن حجاج و سلیمان بن بلال و سلام بن ابی مطیع و شعیب بن اسحاق و شریک بن ابی الزناد و این ابی ازنا و عباد بن ادريس و عباد مهلبی و عبدالله عزیز بن ابی حازم و دراوردی و ضحاک بن عثمان و عبدالله بن مبارک و عبدالله جعفر بن سلیمان و عبدالله عزیز بن مختار و عقبه بن خا بلد و عثمان بن فرقہ و عثام بن علی عامری و علی بن هاشم بن برد و علی بن مسهر و عمر بن علی مقدمی و عیسی بن یونس و مالک بن سعیر و وکیع و ابومعاویه و محمد بن عبد الرحمن طفاوی و محمد بن مسلم بن ابی وضاح و ابن فضیل و نضر بن شمیل و یحیی بن سعید قطان و ابو ذکریا یحیی بن محمد بن قیس و یحیی بن یمان و یونس بن بکیر و ابو خالد احمد و ابو اسماعیل و ابو ضمره و جعفر بن عون و عبدالله بن داود خربی و عبدالله بن موسی و مردمان زیاد دیگری از وی روایت نموده اند.

نامبرده در سال ۶۱ هجری قمری یعنی سال شهادت امام حسین متولد گردید و در سال ۱۴۶ هجری قمری وفات یافت.

اما ابن سکن می گوید: حدیث مذکور تثبیت نشده و در مورد اش غیر از هشام بن عروه کس دیگری حرف نزدی است همچنین ابی المقدم محدث بصری اما ضعیف است. و ابن مندہ همین روایت را از ابی المقدم به همین سند آورده

اما گفته است و عن ابی اروی (از ابی اروی) و ابن حجر عسقلانی صاحب کتاب الاصابه این را درست می داند.

وابن اثیر جزری صاحب کتاب اسدالغابه نیز اروی دختر انبیاء را آورده می نویسد که اروی دختر انبیاء از پیامبر اسلام (ص) روایت نموده که فرموده اند: (من مس فرجه فلیتوضا) کسیکه شرمگاه خود را مسح کند باید از نو وضو نماید.

و حدیث مذکور را هشام بن عروه از پدرش و او از اروی روایت نموده است و بعضی از محدثین روایت را از ابو اروی گفته اند.

حدیث فوق را نسائی در جبد ششم صفحه ۲۱۶ کتاب خود و ابن ماجه در جلد اول صفحه ۱۶۲ کتاب خود و دارمی در جلد اول صفحه ۱۸۵ کتاب خود و بیهقی در جلد اول صفحه ۱۳۰ کتاب خود و حاکم در کتاب المستدرک جلد اول صفحه ۱۳۷ و طبرانی در کتاب الكبير جلد پنجم صفحه ۳۷۹ و ابن حبان در صفحه ۲۱۱ کتابش و دار قطنی در جلد اول صفحه ۱۴۶ کتابش و هیثمی در کتاب الزواهد جلد اول صفحه ۲۴۷ و ۲۴۸ واحد در جلد ششم صفحه ۴۰۶ کتابش و ابن عدی در جلد اول صفحه ۱۹۲ و حلد دوم صفحه ۷۹۳ و جلد ششم صفحه ۲۱۲ کتابش آورده است.

و علامه دهخدا به نقل از کتاب اعلام زرکلی آورده است که اروی دختر انبیاء از جمله زنان صحابیه بود عاقبت نایینا شد و در آخر عمر به چاه افتید و وفات یافت.

الاصابه صفحه ۱۶۲
حياة الصحابيات صفحه ۱۴۴
اسدالغابه جلد هفتم صفحه ۷
لغت نامه دهخدا جلد دوم صفحه ۱۹۴۰ به نقل از اعلام زرکلی

اروی دختر حارث هاشمی

اروی دختر حارث بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبدناف بن قصی هاشمی و مادر مطلب بن ابی وداعه سهمی بوده است.

تهدیب التهذیب ابن حجر عسقلانی جلد ششم صفحه ۳۳۴ و ۳۴۳
لغت نامه دهخدا جلد پانزدهم صفحه ۳۳۴۷۸ به نقل از اعلام زرکلی

ابن سعد اروی موصوفه را در باب زنان صحابیه و دختران عمومی رسول الله(ص) آورده و می گوید: مادرش غزیه دختر قیس بن طریف (طريق) بن عبدالعزیز بن عامر بن عمیره بن ودیعه بن حارث بن فهر بن مالک بوده است همچنین ابن سعد گفته که اروی دختر حارث برای ابی وداعه پسرانی بنام های مطلب و ابا سفیان و دخترانی بنام های ام جمیل، ام حکیم و رب عه بدنیا آورد و علامه دهخدا به از کتاب اعلام زرکلی می نویسد که اروی دختر حارث بن عبدالطلب و دختر عمومی رسول الله(ص) بوده است. وی از جمله زنان صحابیه می باشد و تا زمان بعد از رحلت حضرت علی مرتضی(رض) حیات داشت و از رفتار خلفای اموی در باره اهل بیت و خاندان رسول الله(ص) انتقاد می کرد او در سال ۵۰ هجری قمری وفات یافت

الاصابه صفحه ۱۶۲۹
حياة الصحابيات صفحه ۱۴
طبقات محمد بن سعد جلد هشتم صفحه ۴۹۴
لغت نامه دهخدا جلد دوم صفحه ۱۹۴۰ به نقل از اعلام زرکلی

اروی دختر حارث ثقی

اروی دختر حارث بن کلده ثقی و زوجه عتبه بن غزوan امیر بصره می باشد از وی در زمان قدومش به بصره و مصر یاد آوری گردیده است و به سبب او بود که برادران مادری اش ابو بکره، نافع و زیاد بن عبید که بعدا زیاد بن ابی سفیان نامیده شد به بصره آمدند.

مادر جمیع ایشان سمیه مولاه حارث بن کلده می باشد از اروی مذکوره بلاذری^۱ یاد آوری نموده و این را باید خاطر نشان ساخت که در زمان حجہ الوداع احدی از قریش و ثقیف باقی نماندند مگر اینکه مسلمان شدند و به مرأه رسول اکرم(ص) در حجہ الوداع اشتراک نمودند.

حياة الصحابيات صفحه ۱۴ و ۱۵

^۱ احمد بن یحیی بلاذری بغدادی: احمد بن یحیی بن جابر بن داود بلاذری مکنی به ابو جعفر و به گفته بعضی ابوالحسن و یا ابوبکر بوده و از مورخین مشهور و از مردم بغداد می باشد.
وصولی نام او را در شمار ندمای متوكل علی الله خلیفه عباسی آورده است. و ابن عساکر می گوید: وی مامون خلیفه عباسی را مرح کرده است نامبرده در آخر عمر مبتلا به جنون شده بود و در سال ۲۷۹ هجری قمری در ایام خلافت معتمد خلیفه عباسی وفات یافت و از جمله تالیفات وی کتاب های نیل می باشد: ۱ الاستقصا فی الانساب والاخبار که نا تکمیل است. ۲ انساب الاشراف در دو جلد که کتاب مشهو و معروفی است. ۳ کتاب البلدان الصغیر^۴ کتاب البلدان الكبير که نا تکمیل است. ۵ کتاب عهد اردشیر که آنرا به شعر آورده و از فارسی به عربی ترجمه کرده است. بلاذری یکی از نقله و مترجمین از زبان فارسی به عربی است.

کشف الظنون حاجی خلیفه جلد پنجم صفحه ۴۵
لغت نامه دهخدا جلد اول صفحه ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹

اروی دختر ربیعه هاشمی

اروی دختر ربیعه بن حارت بن عبدالملک هاشمی و زوجه حبان بن منقذ انصاری و مادر ام یحیی و واسع فرزندان حبان بن منقذ بوده است از وی دارقطنی در کتاب ((الاخوه)) نام برده است و ابن منده^۱ حدیثی را به نقل از عطاف بن خالد و او مادرش و او از ماد اروی موصوفه آورده است.

اما بعضی از مورخین اسم زوجه حبان بن منقذ و دختر ربیعه بن حارت را هند گفته اند. و ابونعیم به نقل از عبدالقدوس بن ابراهیم و او از عطاف بن خالد و او از مادرش و او از مادر خود اثیمه جد عطاف بن خالد (اروی) روایت نموده که وی به نزد رسول الله (ص) آمده و در آن وقت او خورد سال بوده است مگر اینکه ابو عمر او را اثیمه مخزومیه جده عطاف بن خالد گفته و ابن منده و ابو نعیم او را هاشمی گفته اند.

الاصابه صفحه ۱۶۲۹
اسدالغابه جلد هفتم صفحه ۵
حياة الصحابيات صفحه ۱۳ و ۱۴

اروی دختر ابی العاص اموی قرشی

اروی دختر ابی العاص بن امیه بن عبد شمس بن عبد مناف قرشی اموی و عمه حضرت عثمان (رض) و مروان بن حکم می باشد از وی جعفر مستغفری یاد نموده و در سنده که از طریق سلمه بن فضل^۲ و او از محمد بن اسحاق آورده مینویسد که وی از جمله زنانی بود که در روز فتح مکه با پیامبر اسلام (ص) بیعت کردند.

^۱ ابن منده عبدی: محمد بن اسحاق بن ابو عبدالله محمد بن یحیی بن منده بن ولید بن منده بن بطہ بن استدار بن چهار بخت بن فیروزان مکنی به ابو عبدالله عبدي اصفهانی حافظ، ثقة و مشهور به علم حدیث بوده و مؤلف کتاب تاریخ اصفهان می باشد.

نامبرده از خاندان ابن منده بوده که شخصیت‌های بزرگ علمی از آن بر خاستند مادرش بره دختر محمد از قبیله عبدیل از قبائل عرب بود و لذا عبدي به خالو های خویش منسوب گردید و پدرش اصلا از مردم اصفهان است عبدي در سال ۳۱۰ هجری قمری متولد گردید و در ۳۹۵ هجری قمری وفات یافت. از جمله تالیفات او علاوه بر تاریخ اصفهان کتاب توحید و اثبات الصفات علی الاتفاق والتفرد در هفت جز، کتاب اسماء الصحابة و کتاب المعرفه می باشد.

کشف الظنون حاجی خلیفه جلد ششم صفحه ۴۶
لغت نامه دهخدا جلد سیزدهم صفحه ۲۰۴۳۴ جلد چهارم صفحه ۵۰۴۰ به نقل از
وفیات الاعیان

^۲ سلمه بن فضل انصاری: سلمه بن فضل معروف به ابرش مکنی به ابو عبدالله ازرق انصاری از موالی انصار می باشد و قاضی ری بوده است نامبرده از ایمن بن نابل و محمد بن اسحاق و ابی جعفر رازی و ابراهیم بن طهمان و ثوری و ابن خیثمه جعفی و ابن سمعان و دیگران حدیث روایت نموده و از او کاتبیش عبدالرحمن بن سلمه رازی و ابن معین و عبدالله بن محمد مسنده و عثمان بن ابی شیبیه و محمد بن حمید رازی و محمد بن عمرو زنجی و ثیمه بن موسی مصری و یوسف بن موسی قطان و دیگران روایت نموده اند بخاری می گوید: او بعد از سال ۱۹۰ هجری قمری وفات نموده و ابن سعد گفته است که نامبرده در ری وفات یافته در حالیکه ۱۱۰ سال از عمرش گذشته بوده است.

اروی دختر عبدالطلب قرشی هاشمی

اروی دختر عبدالطلب بن هاشم بن عبد مناف قرشی هاشمی عمه رسول الله(ص) بوده است.

اروی را ابو جعفر عقیلی^۱ در شمار صحابه ذکر کرده و خواهرش عاتکه دختر عبدالطلب را نیز ذکر کرده اند اما دیگر مورخین این مطلب را انکار نموده اند و ابن اسحاق و تعدادی از مورخین می گویند که از عمه های پیغمبر خدا غیر از صفیه مادر حضرت زبیر بن عوام(رض) کس دیگری مسلمان نشده است و برخی از مورخین گفته اند که از عمه های رسول الله(ص) صفیه و اروی مسلمان شده اند و همین مطلب را اغلب مورخین درست تر گفته اند.

و ابو عمر می گوید: دختران عبدالطلب و عمه های رسول خدا(ص) شش نفر بودند.

اول: ام حکیم دختر عبدالطلب که برایش(البیضا) گفته می شد وی دو قلو بود به همراه عبدالله بن عبدالطلب اما در این مطلب مورخین اختلاف نظر دارند و تمام مورخین اتفاق نظر دارند به اینکه ام حکیم خواهر پدر مادری عبدالله و ابوطالب و زبیر پسران عبدالطلب بوده است.

ام حکیم را کریز بن ربیعه بن حبیب بن عبد شمس بن عبد مناف به نکاه گرفت که از ایشان پسری بنام عامر و دخترانی متولد گردیدند.

دوم: عاتکه دختر عبدالطلب که زوجه ابی امیه بن مغیره مخزومی بود که از ایشان زهیر، عبدالله و قریبه متولد گردیده اند.

تهذیب التهذیب این حجر عسقلانی جلد دوم صفحه ٣٨٠ و ٣٨١

^۱ محمد بن عمرو عقیلی مکی: محمد بن عمرو بن موسی بن حماد عقیلی مکی مکنی به ابو جعفر از محدثان قرن سوم و چهارم بوده و در حرمنین سکنا داشت اور است: کتاب الضعفاء صاحب کتاب شذرات الذهب می گوید: عقیلی صاحب (جرح و تعديل) بود و او را در شمار اهل حجاز آورده اند و نامبرده از اسحاق دبری و ابو اسماعیل ترمذی و دیگران حدیث روایت نموده و از او ابوالحسن محمد بن نافع خزاعی و ابوبکر بن مقری روایت نموده اند.

حافظ ابوالحسن قطان گفته است: ابو جعفر عقیلی ثقه، جلیل القرآن، عالم به حدیث و مقدم به حفظ بود و در ماه ربیع الاول سال ٣٢٢ هجری قمری در مکه وفات یافت.

لغت نامه دهخدا جلد دهم صفحه ١٤٠ به نقل از اعلام زرکلی
شذرات الذهب جلد دوم صفحه ٤٩٨

سوم: بره دختر عبدالمطلوب که زوجه ابی رهم بن عبدالعزی عامری بود و بعد از وی او را عبدالاسد بن هلال بن عبدالله بن عمر بن مخزوم به نکاح گرفت اما بعضی از مورخین می گویند که عبدالاسد قبل از ابی رهم شوهر بره بوده است.

چهارم: امیمه دختر عبدالمطلوب که زوجه جحش بن رئاب بن پعمرا اسدی بود که از ایشان عبدالله، عبیدالله، ابی احمد، زینب، ام حبیبه و حمنه متولد گردیدند.

پنجم: اروی دختر عبدالمطلوب که اول زوجه عمیر بن وهب بن ابی کبیر بن عید بن قصی بود که از ایشان طلیب بن عمیر متولد گردید و بعداً او را کلده بن عبد مناف بن عبد دار بن قصی به نکاح گرفت در مورد مادر اروی دختر عبدالمطلوب اختلاف است بعضی از مورخین می گویند: مادرش فاطمه دختر عمرو بن عائذ بن عمران بن مخزوم بوده که اگر صحیح باشد وی خواهر پدر مادری عبدالله، زبیر، ابوطالب(عبدالکعبه)، ام حکیم، امیمه، عاتکه بره بوده است و بعضی دیگر از مورخین می گویند: مادر اروی دختر عبدالمطلوب صفیه دختر جنبد بن حبیر بن رئاب بن حبیب بن سواه بن عامر بن صعصعه بوده که اگر آن صحیح باشد وی خواهر پدر مادری حارث بن عبدالمطلوب است.

ششم: صفیه دختر عبدالمطلوب که مادرش هاله دختر وهب بن عبد مناف بن زهره بوده و وی خواهر پدر مادری حمزه، مقوم و حجل پسران عبدالمطلوب می باشد صفیه در زمان جاهلیت زوجه حارث بن حرب بن امیمه بن عباشمس بود و بعد از او با عوام بن خویلد بن اسد ازدواج کرد که از ایشان زبیر، سائب و عبدالکعبه متولد گردیدند. ابن حجر عسقلانی در کتاب الاصابه می نویسد: بنا به گفته ابو عمر اروی در اول زوجه عمیر بن وهب بوده واز وی برای عمیر پسری بنام طلیب متولد گردید و سپس او را کلده بن عبد مناف بن عبدالدار بن قصی به نکاح گرفت که اروی برای او نیز فرزند آورده ب قوله ابو عمر که از محمد بن اسحاق روایت کرده هیچ یک از عمه های پیامبر اسلام غیر از صفیه مادر حضرت زبیر(رض) مسلمان نشده اند اما عقیلی اروی را در زمره زنان صحابیه ذکر کرده و به نقل از واقعی از موسی بن محمد بن ابراهیم بن حارث تمیمی و او از پدرش روایت کرده است که وقتی طلیب بن عمیر فرزند اروی ایمان آورده به نزد مادرش اروی دختر عبدالمطلوب آمد و گفت: ایمان بیاور و متابعت حضرت محمد(ص) را بنما برادرت حمزه نیز مسلمان شده است وی ایمان آورده و گفت: اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدار رسول الله و پیامبر اسلام را پیروی کرد و آنحضرت را کمک نمودو پسرش را نیز بر نصرت پیامبر خدا تشویق نمود وی از جمله زنان شاعره بوده و در مدح حضرت محمد(ص) شعری نیز بدین مضمون سروده است:

الا يا رسول الله كنت رجائنا و كنت بنا برا ام تک جافيا
كان على قلبى لذكر محمد وما جمعت بعد النبى المجاويا

و علامه دهخدا می نویسد اروی دختر عبدالمطلوب عمه رسول خدا(ص) می باشد وی از جمله صحابیات رسول الله(ص) بود و شعر نیز می سروده است و این دو بیت از مرثیه ای است که در رثای پدر خویش عبدالمطلوب سروده است بکت عینی و حق لها البکا على سمح سجیته الحیا

علی سهل الخليفة ابطحی کرم الخیم نیته العلا
وفات او در سنه پانزدهم هجری قمری واقع شده است.

و صاحب تاریخ حبیب السیر می نگارد اروی دختر عبدالمطلوب و عمه رسول الله(ص) بوده و عبدالله، ابوطالب، زبیر، عبدالکعبه، اروی، بره، عاتکه امیمه و بیضا همگی از یک مادر بوده اند و مادر ایشان فاطمه دختر عمرو بن عائذ بن عمران بن مخزوم مخزومی بوده است.

و ابن سعد در کتاب طبقات خود چنین نگاشته است: اروی دختر عبدالمطلوب بن هاشم بن عبد مناف بن قصی است و مادرش فاطمه دختر عمرو بن عائذ بن عمران بن مخزوم است. به روزگار جاهلی عمری پسر وهب بن عبد مناف بن قصی او را به همسری گرفت و اروی برای او پسری بنام طلیب آورد سپس ارطاه پسر شرحبیل بن هاشم بن عبد مناف بن عبد الدار بن قصی او را به همسری گرفت و اروی دختری بنام فاطمه برای او زائید اروی دختر غبدالمطلب در مکه مسلمان شد و به مدینه هجرت کرد.

محمد بن عمر واقدی از موسی بن محمد بن ابراهیم بن حارت نیمی^۱ از پدرش ما را خبر داد که می کفته است: طلیب بن عمری پسر اروی هنگامیکه پیامبر اسلام(ص) در خانه ارقم بن ابو ارقم مخزومی بود اسلام آورد و از آن خانه بیرون آمد و پیش مادر خود اروی رفت، و گفت تسلیم فرمان خدا شدم و از آئین محمد(ص) پیروی کردم، مادر به او گفت چه نیکو کردی سزاوار ترین کسیکه باید با او همکاری و یاوری کنی دائی نست به خدا سوگند اگر ما هم بر آنچه مردان توانایند توانا می بودیم از او پیروی و دفاع می کردیم، طلیب گفت: ای مادر عزیز من چه چیز ترا از مسلمانی و پیروی کردن از او باز می دارد و حال آنکه برادرت حمزه مسلمان شده است؟ اروی گفت منظر می مانم و می نگرم خواهرانم چه می کنند من هم یکی از ایشان خواهم بود، طلیب گفت: من از تو خواهش می کنم و به خدایتسوگند میدهم که پیش محمد آیی و بز او سلام دهی و او را تصدق کنی و گواهی دهی که خنایی جز پروردگار یکتا نیست و محمد(ص) فرستاده است. اروی پس از آن با زبان خود پیامبز یاری می داد و پرسش را بر یاری دادن و قیام کردن به اجرای دستور های رسول خدا(ص) ترغیب می کرد.

^۱ موسی بن محمد نیمی مدنی: موسی بن محمد بن ابراهیم بن حارت نیمی مکنی به ابو محمد مدنی از پدرش و ابوبکر بن ابی جهم و اسماعیل بن ابی حکیم و عبدالله بن ابان بن عثمان حدیث روایت نموده و از او عقبه بن خالد سکونی ملقب به مجدر و محمد بن عبدالرحمن بن ابی ذئب و موسی بن عبیده ربیزی و زید بن عبدالله بن علائه و عبدالله بن نافع الصانع و دیگران روایت نموده اند اما احادیث او را بیشتر محدثین ضعیف گفته اند.

این سعد وفات او را در سال ۱۵۱ هجری قمری گفته و بخاری در کتاب اوسط او را در شمار کسانی آورده که در بین سالهای ۱۵۰ تا ۱۶۰ هجری قمری وفات یافته اند.

تهدیب التهذیب ابن حجر عسقلانی جلد پنجم صفحه ۵۶۰ و ۵۶۱

محمد بن عمر واقدی از سلمه بن بخت از عمیره دختر عبیدالله بن کعب بن مالک از ام دره، از بره دختر ابو بحترات مارا خبر دادکه می گفته است: ابو جهل و تنی جند از کافران قریش معارض رسول خدا شدند و آن حضرت را آزار دادند طلیب بن عمیر آهنگ ابو جهل کرد و ضربه شگافنده بر سر او زد، او را گرفتند و به بند کشیدند و زندانی کردند. ابو لهب به دفاع از او برخاست و او را آزاد ساخت، به مادرش اروی گفتند پسرت طلیب را می بینی که چگونه خود را سر بلای محمد(ص) ساخته است؟ گفت خوشترين روز زندگانی او همان روزی است که از پسر دائی خود که به حق از سوی خدا آمده است دفاع کرده است، از او پرسیدند آیا تو نیز از محمد پیروی می کنی؟ گفت آری، کسی از ایشان پیش ابو لهب رفت و او را آگاه ساخت، ابو لهب پیش خواهر خود اروی رفت و گفت از تو و پیروی تو از محمد جای شگفتی است که آئین عبدالطلب را رها کنی، اروی گفت: همینگونه است، تو نیز به یاری و دفاع از برادرزاده ات برخیز و او را از دشمن پاسداری کن اگر پیروز و کارش آشکار شد اختیار خواهی داشت که بر آئین او در آیی یا بر آئین خود پایدار باشی و اگر کشته شود عذر تو در باره برادرزاده ات پذیرفته خواهد بود، ابو لهب گفت: خیال می کنی ما میتوانیم با همه عرب ستیز کنیم؟ او آئین تازه آورده است و ابو لهب بر گشت.

محمد بن سعد گوید از کسی دیگری غیر از محمد بن عمر واقدی شنیدم که در آن روز اروی این بیت را سرود:

ان طلیبا نصر ابن خاله اساه فی ذی دمه و ماله

(همانا طلیب پسر دائی خود را یاری داد و با تعهد و اموال خود با او مواسات کرد).

وصاحب کتاب اسوه های راستین برای زن مسلمان می نویسد: اروی دختر عبدالطلب عمه ای رسول خدا(ص) بود پسر طلیب بن عمیر در همان ابتدا که هنوز تعداد مسلمانان به چهل نفر نرسیده بود و اسلام مخفیانه تبلیغ می شد به دین مبین اسلام مشرف گردید او زمانیکه رسول الله(ص) در خانه ای ارقام بن ابو ارقام مخزومی موسوم به دارالارقم مخفیانه اسلام را تبلیغ می نمودند نزد رسول خنا(ص) شرف حضور یافت و به ایشان و رسالت ایشان ایمان آورد دائی او حمزه (رض) نیز قبل از او به دین اسلام شرفیاب شده بود.

طلیب نزد مادرش رفت و اعلام کرد که اسلام را پذیرفته و به محمد(ص) ایمان آورده است.

مادرش با شنیدن این حرف نگران شد، چرا که او شاهد رفتار بیرحمانه ای قریشیان نسبت به مسلمانان بود و می دانست که پرسش نیز از این آزار ها در امان خواهد ماند.

اروی(رض) با تمام این مسائل با اعتماد به نفس خطاب به پرسش گفت: پسرم! تو شایسته ترین فردی هستی که می تواند از برادرم حمزه حمایت کند و او را یاری رساند.

بدان که به خدا سوگند! اگر من توانائی مردان را می داشتم بدون تردید رسالت محمد(ص) را می پذیرفتم و با تمام وجود از کیان این دین حمایت می نمودم ولی ما گروه زنان توان جسمی چندانی نداریم و از عهده آزار و اذیت قریشیان بی رحم بر نمی آییم.

طلیب مادرش را تسلی می داد و به او توصیه می کرد که اسلام را بپذیرد. او خطاب به مادرش گفت: در حالیکه دائمی ام حمزه(رض) اسلام را پذیرفته است و من نیز مشرف به اسلام شده ام چه چیزی مانع می شود که تو از اسلام سر باز زنی؟

طلیب علاقه و افری داشت تا مادرش مسلمان شود او مادرش را سوگند می داد و از او خواهش می نمود که کلمه ای طیبه ای (الله الا الله) را بر زبان جاری کند و تسلیم اوامر الهی گردد. بالآخره اروی تحت تاثیر سخنان پسرش فرار گرفت و مسلمان شد او و پسرش بعد از قبول اسلام از مدافعان و حامیان واقعی رسول خدا شدند. اروی در قول و عمل از رسول خدا(ص) حمایت می نمود و پسرش را نیز بدین امر تشویق می کرد.

طلیب با عرق ایمانی خاصی که پیدا کرده بود روزی شنید که ابو جهل رسول خدا(ص) را دشنام می گوید، او به شدت نا راحت شد و به او حمله ور گردید تا اینکه او را زخمی نمود.

این کار او خشم ابو جهل صفتان را بر انگیخت و باعث شد که شدید ترین شکنجه ها را بر او روا دارند. این درمانگان بد بخت که در مقابل ایمان چنین دلاور مردی به تنگ آمده بودند نزد مادرش رفتند تا از طریق او مانع کار های پسرش شوند. آنها خطاب به اروی گفتند: مواظب پسرت باش، اگر از حمایت محمد(ص) دست بر ندارد از دست ما جان سالم بدر نخواهد برد!

آنها خیال می کردند با چنین سخنانی رعب و ترس در دل اروی ایجاد خواهد گردید و باعث خواهد شد که او بخاطر دلسوزی و شفقت مادرانه نگذارد فرزندش قربانی محمد(ص) و رسالت اوشان گردد.

او بر خلاف تصور آنها بدون هیچگونه توجه و عنایتی به تهدیدات آنها فرمود: حمایت او از برادر زاده ا(رسول خدا ص) از نظر من بسیار مطلوب و پسندیده است و این بهترین کاری است که او می تواند انجام دهد او از کسی حمایت می کند که به حق از جانب خداوند(ج) مبعوث گردیده و بری ارشاد و هدایت امت فرستاده شده است.

ابو جهل سیرتان به ایمان و شهامت آن بزرگ بانو نیز پی برند و فهمیدند با چنین ایمانی کاری از پیش نخواهند برد آنها متوجه شدند که نه تنها اروی از تهدیدات آنها نمی هراسد بلکه او خود فرزندش را تشویق می کند تا در راه اسلام و رسول خدا(ص) جانفشاری نماید.

برای یک مادر شکنجه و آزار فرزندش از هر چیزی ناگوار تر است ولی چه چیزی باعث شده بود اینگونه اروی بی محابا آن هم در حالیکه می دانست هر لحظه ممکن است فرزندش جان خود را از دست بده او را به حمایت و دفاع از رسول خدا(ص) تشویق کند؟

بدون شک این ایمان و اخلاص او بود که وی را تا این حد اعتماد به نفس می بخشد و باعث می شد بی باکانه در مقابل کفار سر کش بی پروا باشد.

الاصابه صفحه ۱۶۲ و ۱۶۳

الاستیعاب جلد چهارم صفحه ۳۴۳، ۳۴۴، ۴۲۷ و ۴۲۸

اسدالغابه جلد هفتم صفحه ۶

حیة الصحابیات صفحه ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳

تاریخ حبیب السیر جلد اول صفحه ۲۸۹

طبقات ابن سعد جلد هشتم صفحه ۴۰، ۴۱ و ۴۲

اسوه های راستین برای زن مسلمان صفحه ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵ و ۱۱۶

اروی دختر عمیس

اروی دختر عمیس را بعضی از مورخین نام برده اند اما درست آنست که وی همان اروی دختر کریز عبسمی مادر حضرت عثمان(رض) بوده است.

الاصابه صفحه ۱۶۳

حیة الصحابیات صفحه ۱۵

اروی دختر کریز عبسمی

اروی دختر کریز بن ریبعه بن حبیب بن عبد شمس عبد مناف بن قصی عبسمی بوده و مادرش ام حکیم^۱(بیضا) دختر عبدالملک بن هاشم بن عبد مناف بن قصی

^۱ ام حکیم دختر عبدالملک: ام حکیم نامش بیضا و دختر عبدالملک بن هاشم بن عبد مناف بن قصی بن کلاب هاشمی و مادرش فاطمه دختر عمرو بن عاذن بن عمران بن مخزوم است.

ام حکیم را به روزگار جاهلی کریز پسر ریبعه بن حبیب بن عبد شمس بن عبد مناف بن قصی به همسری گرفت که برای او دو پسر بنام های عامر و طلحه و دو دختر بنام های اروی و ام طلحه آورد اروی را عفان بن ابی العاص بن امیه بن عبد شمس به همسری گرفت که برای عثمان بن عفان را زائید سپس عقبه بن ابی معیط اروی را به همسری گرفت که برای او دو پسر بنام های ولید و خالد و دختری به نام ام گلثوم آورد بدین حساب حضرت عثمان(رض) نواسه عمه رسول الله(ص) می باشد.

و عمه رسول خدا(ص) می باشد اروی مادر حضرت عثمان(رض) است و از وی ابن ابی عاصم در کتاب الوحدان یاد نموده و یحیی بن محمود به اسنادی از ابوبکر بن ابی عاصم آورده است که عبدالله بن شبیب از ابراهیم بن یحیی بن هانی^۱ و از پدرش و او از خازم بن حسین^۲ و او از عبدالله بن ابی بکر و او از زهری^۳ و او

علامه دهخدا در این باره می نویسد ام حکیم ملقب به بیضا و قبه الدیباج دختر عبدالملک و عمه پیغمبر اسلام و از زنان حکیم و خردمند بنت هاشم و به کثیر ادب و فصاحت و بلاغت مشهور بود و شعر می سروده و از اشعار وی مرثیه ای است که به دستور پدر در حال حیاتش برای وی سروده است.

حياة الصحابة صفحه ۱۰۹

طبقات ابن سعد جلد چهارم صفحه ۱۰۹

لغت نامه دهخدا جلد سوم صفحه ۳۳۳۹ به نقل از تذکره الخواتین صفحه ۳۶، در منثور صفحه ۵۹، ریحانه الادب جلد ششم صفحه ۲۱۷، تاریخ گریده صفحه ۱۶۲^۱ ابراهیم بن یحیی بن محمد بن هانی شجری بوده و از پدرش حدیث روایت نموده و از او بخاری در غیر کتاب صحیح اش و ذهنه و ابن ضریس و دیگران روایت نموده اند.
ابو حاتم او را ضعیف گفته اما ابن حبان او را در ثقات آورده است.

كتاب تهذيب التهذيب جلد اول صفحه ۱۷۵

^۲ خازم بن حسین خمیسی بصری: خازم بن حسین خمیسی بصری مکنی به ابو اسحاق در کوفه سکونت داشته و از ایوب سختیانی و مالک بن دینار و عطا بن سائب و محمد بن جاده و دیگران حدیث روایت نموده و از او ابو معاویه و اسحاق بن منصور سلوی و احمد بن عبدالله بن یونس و حسن بن ربیع بجلی و جباره بن مغلس و یحیی حمانی روایت نموده اند اما اکثر محدثین احادیث او را ضعیف گفته اند.

تهذيب التهذيب ابن حجر عسقلانی جلد صفحه ۵۲

^۳ محمد بن مسلم قرشی زهری مدنی: محمد بن مسلم بن عبیدالله بن شهاب بن عبدالله بن حارث بن زهره بن کلاب بن مردہ قرشی زهری مدنی معروف به حافظ ابوبکر محمد ابن شهاب زهری مدنی از تابعین معروف و یکی از فقهای هفتگانه و یکی از اعلام مشهور و عالم برجسته حجاز و شام بود او ده تن از صحابه را دیدار کرد و حدود دو هزار حدیث از آنان را فرا گرفت و نخستین کسی است که حدیث را تدوین کرد.

زهری از عبدالله بن عمر بن خطاب و عبدالله بن جعفر و ربیعه بن عباد و مسور بن مخرمه و عبدالرحمن بن ازهار و عبدالله بن عامر بن ربيعه و سهل بن سعد و انس بن مالک و جابر و ابی طفیل و سائب بن زید و محمود بن ربیع و محمود بن لبید و ثعلبہ بن ابی مالک و سنتین بن ابی جمیله و ابی امامه بن سهل بن حنیف و قبیصه بن ذویب و مالک بن اوس بن حدثان و ابی ادریس خولانی و عبدالله بن حارث بن نوفل و ابراهیم بن عبدالله بن حنین و عامر بن سعد بن ابی وقار و اسماعیل بن محمد بن سعد و جعفر بن عمرو بن امیه و حسن و عبدالله پسران محمد بن حنفیه و حسین بن محمد سالمی و حرمله مولای اسمه و حمزه و عبدالله و عبیدالله و سالم پسران عبدالله بن عمر و بن خارجه بن زید بن ثابت و حمید و ابی سلمه و ابراهیم پسران عبدالله بن عوف و سلمان الاغر و سعید بن مسیب و سلیمان بن یسار و طلحه بن عبدالله بن عوف و عبدالله بن ابی بکر بن حزم و عبدالله بن کعب بن مالک و عبدالرحمن بن کعب بن مالک و عبیدالله بن عبدالله بن عتبه و عبیدالله بن ابی ثور و عبدالله بن حمیریز و عباد بن زید و عبدالرحمن بن مالک مدلجی و عبید بن سیداق و اروه بن زبیر و عبیدالله بن عیاض و اعرج و عطا بن ابی ریاح و علقمه بن وقاره و علی بن حسین بن علی و علی بن عبدالله بن عباس و عنیسه و یحیی پسران سعید بن عاص و قاسم بن محمد بن ابوبکر و محمد بن منکر که از جمله نزدیکانش بود و محمد بن نعمان بن بشیر و محرز بن ابی حریره و محمد و نافع پسران حبیر بن مطعم و ابی بکر بن عبدالله بن هشام و هشام بن ابی سنان و نافع بن ابی انس و پزید بن اصم ابی بکر بن سلیمان بن ابی حثمہ و ابی عبید مولای ابی ازهار و عمره دختر عبدالرحمن و مردمان زیاد دیگر و نیز به طور مرسل از عباده بن صامت و ابی هریره و رافع بن خدیج و دیگران روایت نموده و از او عطا بت ابی ریاح و ابی زبیر مکی و عمر بن عبدالله العزیز و عمرو بن دینار و صالح بن کیسان و ابان بن صالح و یحیی بن سعید انصاری و ابراهیم بن ابی عبله و پزید بن ابی حبیب و جعفر بن ابی ربیعه و ایوب سختیانی و برادرش عبدالله بن مسلم زهری و اوزاعی و ابن جریح و اسحاق و عبدالله بن عمر و عمرو بن شعیب و محمد بن علی بن حسین و پزید بن هاد و محمد بن منکر و منصور بن معتمر و موسی بن عقبه و هشام بن عروعه و مالک و معمر و زبیدی و یونس بن پزید و ابی اویس و اسحاق بن راشد لیث و اسحاق بن یحیی کلی و بکر بن وائل و زیاد بن سعد و ربیعه بن صالح و سفیان بن حسین و سلیمان بن کثیر و صالح بن ابی اخضر و عبدالرحمن بن خالد بن مسافر و عبدالله العزیز بن ابی سلمه ماجشون و عمرو بن حارث مصری و معقل بن عبدالله جزری و عثمان بن ابی داود و محمد بن عبدالله بن ابی عتیق و محمد بن علی بن عبدالله برادرزاده

از عبیدالله بن عبدالله بن عتبه^۱ و او از عبدالله بن عباس روایت نموده که مادران عثمان، طلحه، عمار، ابی بکر، زبیر و عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنهم همگی مسلمان شدند همین مطلب را حاکم آورده و ابن منده و ابو نعیم نیز ذکر کرده اند.

زهربی و ابراهیم بن سعد بن ابراهیم زهربی و جعفر بن برقان و هشیم و سفیان بن عیینه و دیگران روایت نموده اند.

صاحب کتاب العبر می گوید: زهربی در نزد هشام بن عبدالمک خلیفه اموی از منزلت بالای برخوردار بود چنانکه یک مرتبه هشام برای او هفت هزار دینار داد.

زهربی بنا به گفته ابو داود و به نقل از احمد بن صالح در سال پنجماه هجری قمری متولد گردید و خلیفه تولد او را در سال پنجماه و یکم و یحیی بن بکیر در سال پنجماه و ششم و واقعی در سال پنجماه و هشتم گفته اند و سال وفات او را واقعی در سال ۱۲۳ هجری قمری و عده دیگری از مورخین در سال ۱۲۴ هجری قمری گفته اند و زبیر بن بکار می گوید: وی در آخر رمضان سال ۱۲۴ هجری قمری به سن هفتاد و دو سالگی وفات یافت و ابن یونس وفات او را در رمضان سال ۱۲۵ هجری قمری گفته است.

صاحب کتاب شذرات الذهب می نویسد که یزید بن عبدالمک بن مروان اموی او را قاضی مقرر نمود و بعد از فوتش او را به مصرف شخصی خویش در کنار شاهراهی دفن کرد که هر وقت از آنجا می گذشت بر وی دعا می نمود محل دفن او در آخر سرزمین حجاز و اول ناحیه فلسطین است و مرگ او را ضائمه می دانست.

تهدیب التهذیب جلد پنجم صفحه ۲۶۸، ۲۶۷، ۲۶۶ و ۲۶۹
لغت نامه دهخدا جلد اول صفحه ۳۷۰ و جلد نهم صفحه ۴۰۰ به نقل از اعلام زرکلی جلد دوم صفحه ۹۸۸ و
عقد الفرید و عیون الاخبار و سیره عمر بن عبدالعزیز و تاریخ گزیده
شذرات الذهب جلد اول صفحه ۲۸۴ و ۲۸۵

^۱ عبیدالله بن عبدالله هزلی مدنی: عبیدالله بن عتبه بن عبدالله بن مسعود هزلی مکنی به ابو عبدالله مدنی یگی از بزرگان تابعین و از فقهای هفتگانه مدینه و معلم و مودب (تریبیت کننده و پرورش دهنده) عمر بن عبدالعزیز بوده است نامبرده از پدرش و بطور مرسل از عموم پدرش عبدالله بن مسعود و عمار بن یاسر و عمرو و بطور مستقیم از ابو هریره عایشه و عبدالله بن عباس و عبدالله بن عمر و عثمان بن حنیف و سهل بن حنیف و نعمان بن بشیر و ابی سعید خدري و ابی طلحه انصاری و ابی واقد لیثی و فاطمه دختر قیس و زید بن خالد و عبدالله بن عبدالقاری و ام قیس دختر محسن و گروهی دیگری حدیث روایت نموده و از او برادرش عون و زهربی و سعد بن ابراهیم و ابو زناد و صالح بن کیسان و عراک بن مالک و موسی بن ابی عایشه و ابوبکر بن ابی جهم عدوی و ضمره بن سعید و طلحه بن یحیی بن طلحه و عبدالله بن عبیده ربزی و عبدالحمید بن سهیل واقعی می گوید: وی عالم، ثقة، فقيه، محدث کثیر الروایه و شاعر بود و در آخر عمر نایبنا گردید.

علی می گوید: وی نایبنا و یکی از فقهای مدینه و تابعی ثقة و مرد صالح و معلم عمر بن عبدالعزیز بود.

ابو جعفر طبری می گوید: وی پیشو از علم و معرفت به احکام حلال و حرام و شاعری بلند پایه بود.

وابن عبدالبر می گوید: وی عالمی فاضل و پیشو از فقه و شاعری نیکو کار و پرهیزگار بود و من از زمان صحابه فقیه ای شاعر تر شاعری فقیه تر از او سراغ ندارم.

و عمر بن عبدالعزیز گفته است که اگر عبیدالله بن عبدالله هزلی زنده می بود من هیچ حکمی را صادر نمی کردم مگر به رای او.

این حبان می گوید: وی از سادات تابعین بوده است.

وفات اورا در سال ۹۸ هجری قمری قبل از وفات علی بن حسین(رض)((امام زینالعابدین)) گفته اند.

تهدیب التهذیب جلد چهارم صفحه ۱۸۰ و ۱۹۱

شذرات الذهب جلد اول صفحه ۲۰۶ و ۲۰۷

لغت نامه دهخدا جلد دهم صفحه ۱۵۷۴۲ به نقل از اعلام زرکلی

و ابن حجر عسقلانی صاحب کتاب الاصابه می گوید: در نوشته به قلم بجیری خواندم که اروی موصوفه مادر حضرت عثمان در زمان خلافت پسرش به عمر نود سالگی وفات یافت و حضرت عثمان(رض) بر وی نماز جنازه خواند و در قبرستان بقیع دفن گردید.

اروی بعد از دخترش ام گلنثوم دختر عقبه بن ابی معیط مسلمان شد و با پیامبر اسلام بیعت نمود و تا زمان وفات در مدینه سکونت دائمی اختیار نکرد. علامه دهخدا آورده است که اروی دختر کریز مادر حضرت عثمان(رض) و ولید بن عقبه یکی از اصحاب پیامبر اسلام می باشد او دختر ام حکیم(بیضا) بنت عبدالملک و دختر عمه پیامبر اسلام است و نامبرده از جمله زنان صحابیه می باشد.

و صاحب تاریخ حبیب السیر می نویسد: اروی دختر کریز بن ربیعه بن حبیب بن عبد شمس بن عبد مناف عبشمی و مادر حضرت عثمان ذی النورین بوده و مادرش بیضا دختر عبدالملک مکنی به ام حکیم عمه رسول الله(ص) بوده است و به روایت صاحب مقصد اقصی ام حکیم و عبدالله پدر بزرگوار رسول الله(ص) توأم متولد شده بودند(یعنی دو قلو بودند).

ابن سعد صاحب کتاب طبقات می نویسد: اروی را عفان بن ابی العاص بن امیه به همسری گرفت و اروی برای او عثمان و آمنه را زاید. پس از عفان عقبه بن ابو معیط اروی را به همسری گرفت که برای او ولید و عماره و خالد و ام گلنثوم و ام حکیم و هند را زاید اروی دختر کریز مسلمان شد و پس از هجرت دخترش به مدینه او هم به آن شهر هجرت کرد و همچنان در مدینه بود تا به روز کار خلافت پسرش عثمان(رض) در گذشت.

و اقدی از گفته داود بن بکر بن ابو فرات اشجعی^۱ ما را خبر داد که می گفته است: از عبدالله بن کعب وابسته خاندان عثمان(رض) شنیدم که می گفت از عبدالله

^۱ داود بن بکر اشجعی مدنی: داود بن بکر بن ابو فرات اشجعی مدنی از اولاد اشجع بن ریث بن غطفان که قبیله مشهوری است می باشد و بعضی هم او را از موالی شان گفته اند.

بن حنظله بن راهب شنیدم که می گفت در تشییع جنازه مادر عثمان(رض) به روزیکه در گذشت حضور داشتند و او را در گورستان بقیع به خاک سپردیم و چون بر گشتم مردم در مسجد به جماعت نماز گزارند و عثمان(رض) به تنهائی نماز گزارد و من هم کنار او نماز گزاردم و شنیدم که در سجده می گفت: بار خدایا بر مادرم رحمت آور. و پروردگارا مادرم را بیامرز و این به هنگام خلافت عثمان(رض) بود.

و اقدی ما را خبر داد و گفت: اسحاق بن یحییٰ^۱ مرا خبر داد و گفت عمومیم عیسیٰ بن طلحه^۲ برای من نقل کرد و گفت خودم عثمان بن عفان را دیدم که از محل خانه غطیش تابوت مادرش را بر دوش داشت و همچنان آنرا بر دوش می داشت تا در محل نماز گزاردن بر جنازه ها بر زمین نهاد می گفت پس از اینکه مادرش را به خاک سپرد او را دیدم که کنار گورش ایستاده و برای او دعا می کند.

الاصابه صفحه ۱۶۳

اسدالغابه جلد هفتم صفحه ۶ و ۷

حياة الصحابيات صفحه ۱۳

تاریخ یعقوبی جلد اول صفحه ۵۳

نامبرده از محمد بن منکدر و موسیٰ بن عقبه و سفان بن سلیم حدیث روایت نموده و از اوسماعیل بن جعفر و ابو ضمره وابن ابی حازم و دیگران روایت نموده اند.

تهذیب التهذیب جلد دوم صفحه ۱۱۱

^۱ اسحاق بن یحییٰ تیمی: اسحاق بن یحییٰ بن عبید الله بن عبید الله تیمی بوده و سائب بن یزید از اصحاب رسول الله(ص) را دیده است و از عموهایش اسحاق و موسیٰ پسران طلحه و عبدالله بن حعفر بن ابی طالب و پسرش معاویه بن عبدالله بن جعفر و زهری و مجاهد و دیگران حدیث روایت نموده و از او زهیر بن معاویه و سلیمان بن بلا و معن قزار و ابو عوانه و وکیع و ابن مهدی و ابن وهب و ابن مبارک و اساماعیل بن ابی اویس و جماعتی دیگر روایت نموده اند.

این سعد می گوید: وی در مدینه در زمان خلافت مهدی عباسی وفات یافت و سراج وفات او را در سال ۱۶۲ هجری قمری گفته است و ابن حجر از قول ابن عساکر می گوید: سن او نزدیک به سن عمر بن عبدالعزیز بوده و در وفات نیز به حضور عمر بن عبدالعزیز رسیده است و زبیر بن بکار نقل کرده است که اسحاق بن یحییٰ در اول به ام یعقوب دختر اساماعیل بن طلحه ازدواج کرد و بعد از او دختر ابوبکر بن عثمان بن عروه بن زبیر را به نکاح گرفت اما بین این دو ازدواج هفتاد و پنج سال فاصله بود.

و اکثر محدثین او را در شمار ضعفاً آورده و احادیثی را که روایت کرده ضعیف، متروک و مضطرب گفته اند

تهذیب التهذیب جلد اول صفحه ۲۲۲ و ۲۲۳

^۲ عیسیٰ بن طلحه تیمی مدنی: عیسیٰ بن طلحه بن عبید الله تیمی مکنی به ابو محمد مدنی بوده و مادرش سعدی دختر عوف مری می باشد وی از پدرش و معاذ بن جبل و عبدالله بن عمر بن عاص و ابوهیریره و عایشه و معاویه و عمیر بن سلمه ضمری و حمران بن ابیان و دیگران حدیث روایت نموده و از وی پسران برادرش طلحه و اسحاق فرزندان یحییٰ بن طلحه و زهری و محمد بن ابراهیم بن حارث تیمی و محمد بن عبدالرحمن مولای آل طلحه و یزید بن ابی حبیب و دیگران روایت نمودند.

این سعد او را در طبقه اول از اهالی مدینه آورده و می کوید ثقه و کثیرالحدیث است وابن جنید به نقل از ابن معین او را ثقه گفته است همچنین نسائی و عجلی او ثقه گفته اند و خلیفه و دیگران می گویند: او در زمان خلافت عمر ابن عبدالعزیز وفات یافته است و ابن منجوبیه وفات او را در سال ۱۰۰ هجری قمری آورده است و ابن حبان نامبرده را در شمار ثقات آورده و می گوید وی از فضلا و عقلاً اهل مدینه بوده است.

تهذیب التهذیب جلد چهارم صفحه ۴۳۲ و ۴۳۳

لغت نامه دهخدا جلد دوم صفحه ۱۹۴۰ به نقل از اعلام ترکی و عقدالفرید جلد دوم
صفحه ۲۳۸۴ و جلد پنجم صفحه ۴۱۴
تاریخ حبیب السیر جلد اول صفحه ۴۹۷
طبقات ابن سعد جلد هشتم صفحه ۲۳۹

اروی دختر مالک انصاری

اروی دختر مالک بن خنسا بن سنان بن عبید بن عدی بن غنم بن کعب بن سلمه انصاری و خواهر پدر مادری طفیل بن مالک انصاری بوده که در غزوه بدر شرکت داشت.

مادرش اسماء دختر قین بن کعب بن سواد از بنی سلمه بود و اروی با عمرو بن عدی بن سنان بن نابی بن عمر بن سواد ازدواج کرد و از ایشان خالد و ام منیع فرزندان عمر و متولد گردیدند. ابن سعد در کتاب طبقات نیز از اروی موصوفه یاد آوری نموده و آورده است که نامبرده اسلام آورده و با رسول الله(ص) بیعت نموده است.

ام حارث دختر مالک بن خنسا انصاری نیز خواهر اروی موصوفه می باشد.

حياة الصحابة صفحه ۱۳۳
طبقات محمد ابن سعد جلد هشتم صفحه ۴۰۲

اروی دختر مقوم هاشمی

اروی دختر مقوم بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبد مناف هاشمی دختر عمومی رسول الله(ص) و زوجه پسر عمومیش ابی سفیان بن حارث بوده است.
زبیر بن بکار از وی یاد آوری نموده و می گوید از ایشان دخترانی نیز متولد گردیدند.

اما ابن سعد گفته است که اروی را ابومسروح(حارث) بن یعمر بن حبان بن عمیره بن ملان بن ناصره بن قصبه بن سعد بن بکر بن هوازن که هم پیمان عباس بن عبدالمطلب بود به نکاح گرفت و از ایشان عبدالله بن ابی مسروح متولد گردید.
ابن سعد اسم مادر اروی قلابه گفته است.

الاصابه صفحه ۱۶۳
حياة الصحابة صفحه ۱۴۴
طبقات ابن سعد جلد هشتم صفحه ۴۸۴

ازده دختر حارت ثقفى

ازده دختر حارت بن کلده ثقفى و زوجه عتبه بن غزوan امير بصره بوده و از وى در هنگام ورودش به بصره نام برده شده زیرا برادران مادرى وی ابوبکره، نافع و زیاد بن عبید که بعدا بنام زیادبن ابو سفیان مسمی گردید به بصره آمدند. مادر جمیع ایشان سمیه کنیز حارت بن کلده ثقفى بود از ازده بلاذری یاد نموده و می گوید: در زمان حجه الوداع هیچکس از قزیش و ثقیف باقی نمانده بود مگر اینکه اسلام آورده و در حجه الوداع شرکت نمودند بدین لحاظ موصوفه را نیز از جمله زنان صحابیه شمرده است.

الاصابه صفحه ۱۶۳۰

از مد

از مد را ابو موسی مدنی^۱ به نقل از کتاب ذیل العربینین هروی ذکر کرده اما ابن حجر عسقلانی صاحب کتاب الاصابه قول وی را صحیح ندانسته است.

الاصابه صفحه ۱۶۳۰

حیة الصحابیات صفحه ۱۰

اساف

اساف دختر خلیفه کلبی را حمدالله مستوفی قزوینی^۲ در کتاب تاریخ گزیده خود نام برده و می گوید: اساف دختر خلیفه کلبی چون مدتی با پیامبر(ص) بود در گذشت

^۱ ابو موسی مدنی اصفهانی: محمد بن عمر بن احمد بن محمد بن اصفهانی مکنی به ابو موسی و مشهور به حافظ ابو موسی مدنی اصفهانی محدث شافعی بوده و در سال ۵۰۱ هجری قمری در اصفهان متولد گردیده و در سال ۵۸۱ هجری قمری در همان شهر وفات یافته است از تصانیف وی کتب ذیل می باشد : ۱- اخبار الطوال ۲- اسمالمشترکه بین الرجال والنساء ۳- انساب المحثین ۴- تتمه الغربین ۵- تتمه معرفه الصحابة ۶- الترغیب والترهیب ۷- تضییع العمر والایام ۸- دستور المذکرین ۹- الذخیره والعده فی مناقبه ابی عبدالله بن جنده در ذیل کتاب اسماء الصحابیه این منته ۱۰- سیاعیات در حدیث ۱۱- الشرح المکمل فی نسب الحسن المهمل ۱۲- الطوالات فی الواهن والموضع من الحديث در دو جلد ۱۳- عوالي التابعين ۱۴- کتاب حفظ و نسیان ۱۵- کتاب الطائف من دقائق المعارف فی علوم الحفاظ والاعارف ۱۶- کتاب الوظائف ۱۷- مجموع المغیث فی علمي القرآن والحدیث ۱۸- من اسمه صالح ۱۹- من اسمه عطا ۲۰- نزهه الحفاظ

کشف الظنون حاجی خلیفه جلد پنجم صفحه ۸۰ و ۸۱

^۲ حمدالله مستوفی قزوینی: خواجه احمد بن اتابک بن نصر قزوینی مکنی به ابو بکر و معروف به حمدالله مستوفی یکی از مشاهیر مورخان است وی در سال ۷۳۰ هجری قمری بنام وزیر غیاث الدین بن شمس الدین صاحب کتاب جامع التواریخ تاریخ معتبری بنام تاریخ گزیده نگاشت که مشتمل است بر احوال ملوک قدیمه ایران و تاریخ دولت های اسلامی که در عصر خلفای عباسی حکمرانی کردند و مدتی بعد از آن. و علاوه اتا چند کتاب دیگر از جمله ایضاح المقاصد، مفاخر التواریخ و کتابی در جغرافیا هیئت بنام نزهه القلوب فی الاراضی والمالک والعنصریات والافلاک والکواکب به زبان فارسی و تاریخ منظوم فارسی بنام ظفرنامه که مشتمل است بر پنجاه هزار بیت و پانزده سال قزوینی بروی آن کار کرده است و در سال ۷۳۵ هجری قمری تالیف آنرا به اتمام رسانیده است.

به غیر از او و زینب ام المساکین و خدیجه دیگر زنان پیامبر اسلام در زمان حیات
شان متوفی نگردیدند.
تاریخ گزیده حمدالله مستوفی صفحه ۱۶۰

اسماء دختر ابن الاشعريه

اسماء دختر ابن الاشعريه از جمله رنان صحابیه بوده و از وی بطور مختصر
جعفر مستغفری یاد نموده اما روایتی از او نقل نگردیده است و ابو موسی نیز اسم
او را آورده است.

الاصابه صفحه ۱۶۳۰
اسدالغابه جلد هفتم صفحه ۷

اسماء دختر انس اکلبی خثعمی

اسماء دختر انس بن مدرک بن کعب بن عمرو بن سعد بن عوف بن عتیک بن جابر
بن عامر بن تیم الله بن مبشر بن اکلب اکلبی خثعمی و زوجه خالد بن ولید و مادر
مهاجر بن خالد، عبدالله بن خالد و عبدالرحمن بن خالد فرزندان خالد بن ولید
صحابی مشهور رسول الله(ص) بوده و از جمله رنان صحابیه می باشد.

الاصابه صفحه ۸۴، ۸۵ و ۱۶۳۱
حیة الصحابیات صفحه ۵۷

حمدالله مستوفی قزوینی در ۷۵۰ هجری قمری وفات یافته است. برادر حمدالله مستوفی نیز یکی از مشاهیر
بوده و علت آنکه خوانواده وی به مستوفی شهرت داشتند انتساب آنها به یک خانواده قدیمی در قزوین معروف
به مستوفیان بوده که نسب خود را به حر بن یزید ریایی می رسانند و این خانواده غالباً در عهد ملوک و
سلطین مخلصه به شغل استینفای ولایات منصوب بوده اند.

کشف الظنون حاجی خلیفه صفحه ۹۲ و ۹۳
مقدمه تاریخ گزیده بقلم دکتر ادوارد براون انگلیسی
لغت نامه دهخدا جلد ششم صفحه ۹۱۹۴ به نقل از قاموس اعلام
